

Sananjalka

Sastamalan seurakuntalehti 1 • 2011

www.sastamalanseurakunta.fi

VIA Dolorosan kaikille tekijöille löytyy töitä ikään katsomatta.

KÄRSIMYSTIELLÄ

Kaikille löytyy jokin työ

AILI RIHIMÄKI

► Tuhannet sastamalalaiset ovat vuosien aikana vaeltaneet Via Dolorosan hiljaisen tien. Monet kulkijoista, minä muiden mukana, olemme kokeneet sillä matkalla jotakin ainutkertaista. Oppaan vakuuttava kerronta johdattaa vaeltajaa Kristuksen kärsimystien kohteelta toiselle.

Kysyin muutamilta Kärsimystien varrella omaa tehtäväänsä hoitaneilta, miten he ovat tulleet mukaan toteuttamaan Via Dolorosaa, mitä he ovat kokeneet tehtävässään ja mikä merkitys tällä Jeesuksen kärsimyksestä kertovalla tapahtumalla heidän mielestään on?

Kukka Koski-Vähälä on ollut toteuttamassa pääsiäisvaellusta ainakin viisi kertaa.

”Lähdin alkujaan mukaan äidin toivomuksesta. Pienempänä olin enkelinä yhdessä kaverini kanssa. Olen ollut myös Pietarin roolissa ja yleismiehenä, jonka tehtävänä on huolehtia kynttilöistä, viinirypäleistä, rahoista, musiikista ja muusta tarpeellisesta. Tänä vuonna tulen olemaan palvelijana hiilivalkealla”, Kukka kertoo.

Kukka houkutteli mukaansa kaverinsa **Linda Bäckmanin**.

”Lähdin mukaan Kukan toivomuksesta, se tapahtui viime vuonna. Silloin olin yleismiehen tehtävässä. Se tehtävä on jännittävä, siinä pitää liikkua eri kohteissa, mutta niin, että tiellä kulkijat eivät näe. Tänä vuonna harjoittelen Pietarin rooliin.”

”Olemme olleet mukana iltapäivisin koulun jälkeen. Silloin vieraat ovat aikuisia tai perheitä. Ihmiset ovat vaiti ja liikkuvat hiljaa. Omalla paikalla on kiva kuunnella ketä on tulossa. Joskus voi kuulla

KUKKA Koski-Vähälä on ollut toteuttamassa pääsiäisvaellusta ainakin viidesti. Linda Bäckman on mukana ensimmäistä kertaa. Kuva: Tuomas Kuukka

pikku saappaiden kopseen. Silloin arvaa, että lapsia on mukana.”

Via Dolorosa on tärkeä kahdesta syystä. Sitä kulkiessa voi palauttaa mieleen miten kaikki tapahtui. Sitä toteuttamaan tarvitaan paljon vapaaehtoisia ja kaikille löytyy jokin työ.

Sini Vuohelainen ja **Annikki**

Hauhonsalo ovat olleet talkoolaisina ainakin kymmenen kertaa.

”Pääsiäinen ei tule ilman Via Dolorosaa”, sanoo Sini.

Tehtävän hoitaminen alkaa aina rakennustalkoista. Ennen talkoolaiset rakensivat **Leena Ojalan** johdolla tapahtuman kaikki puitteet. Nykyään seurakunnan

työntekijät tekevät pystytystyöstä suurimman osan.

”Olemme saaneet hoitaa tehtäviä eri asemilla, Golgatalla, hiilivalkealla, Getsemanessa ja yleismiehenä. Oikein kärsisin, jos en pääsisi mukaan”, sanoo Annikki ja esittää toivomuksen:

”Jospa Via Dolorosan kulkemi-

nen tulisi kaikille tavaksi. Pääsiäinen tulisi vain, jos on kulkenut sen.”

Seurakunta pitää talkoolaisista hyvää huolta. Emännät valmistavat monenlaista suuhunpantavaa.

”Siellä saa ihanaa suklaakiisseliä”, kehaisee Linda.

”Sananjalka – sano jätkä, kun saarnastuolin näki.”

Kirkkoherra Ari Paavilainen
Pääkirjoitus, sivu 2

”Piti kehitellä sänkymalli naruista ja ilmapalloista.”

Nuorisotyönohjaaja Maria Nurminen
Big Father -leiri, sivut 4-5

”On ero oman ja toisen ihmisen surun välillä.”

Rovasti Mirja Tenkanen
Työtä surun kanssa, sivu 8

PÄÄKIRJOITUS

Sananjalka

Muutama kuukausi takaperin kirjoitin silmänurkat kosteina kirjoitusta viimeiseen Paanuun. Tuntui haikealta jättää taakse niin hieno seurakuntalehti edes vähäksi aikaa. Tahti ei kuitenkaan muuttunut. Samassa aika-aulussa saan sittenkin olla kirjoittamassa julkaisua, joka kertoo seurakunnan asioista. Liikkeellä ollaan uudella nimellä ja ehkä vähän uudella tavalla. Herra on hyvä!

Uuden liitteen nimi on Sananjalka. Samanniminen lehti on Suomen Kielen Seuran vuosijulkaisu.

Nimeä käytetään mahdollisesti muissakin yhteyksissä.

Sananjalka on alun perin saniaisikasvi. Kasvi on saanut nimensä sen juurakon poikkileikkauspinnan kirjoitusta muistuttavasta kuviosta. Sillä on laaja juuristo. Sananjalka-nimeä on käytetty myös kirkon raamattutelineestä. Tästä syystä sananjalan kuva löytyy myös Tyrvään Pyhän Olavin kirkosta. Onpa aiheesta kaskukin: "Sananjalka - sano jätkä, kun saarnatuolin näki."

Kuivattuja sananjalkoja on käytetty patjojen täyteenä, eläinten kuivikkeina ja matojen tappamiseen. Varhaisvaiheessa poimittuja kasveja voidaan laimeassa leivinsoodaliuoksessa keitettynä käyttää parsan korvikkeena. Tämän pohjalta en kuitenkaan kehoita ketään etsimään keittiössä uusia makuelämyksiä! Varhaisvaiheessa kasvilla on myös toinen varsin kansanomainen nimi. Se on kuolleenkoura. Tuolloin kasvi näyttää nyrkiltä, joka töröttää ylös maasta. (Wikipedia)

Toivon, että tämä liite olisi monellakin tavoin tämän samannimisen kasvin kaltainen. Sananjalkallakin on laajat juuret. Se ei ole yhden ihmisen hengentuoite, vaan monen seurakuntalaisen ääni. Tässä ensimmäisessä numerossa on kirjoituksia niin seurakuntalaisilta kuin seurakunnan työntekijöiltä. Siinä on Sananjalan juuret. Sen kirjoitus helmeilee elämän mehua monenlaisten seurakuntalaisten joukosta. Kirkko värittää tämän maan ihmisten elämää ja arkipäivää monella tavalla. Kirkko on varsin kirjava joukko ihmisiä, joita Sana yhdistää. Sillä on juuret maassa, mutta se kurottaa kohti taivasta.

Ne kaksitoista ensimmäistä opetuslasta eivät olleet mikään yhtenäinen ja samanmielinen joukko. He olivat varsin erilaisia ja erimielisiä. Heitä yhdisti lopulta vain Jeesus Kristus omassa persoonassaan.

Ehkä tämä julkaisu voisi myös olla kuin se kuolleenkoura. Kasvi on tuossa varhaisvaiheessa vasta ryhtynyt elämään ja kasvamaan. Se kurkottaa kylmästä ja vielä routaisesta maasta kohti valoa ja lämpöä. Se ei ole kuolleen koura, vaan hento käsi, joka kurkottaa maan alta kylmän ja pitkän talven jälkeen kohti ikuista kesää ja iankaikkista elämää. Se on ylösnousevan käsi.

Sananjalassa on pääsiäisen sanoma: Kristus nousi kuolleista. Kuolemallaan kuoleman voitti. Haudoissa oleville elämän antoi.

Siunattua pääsiäisen aikaa!

ARI PAAVILAINEN
SASTAMALAN SEURAKUNNAN KIRKKOHERRA

SANA PALMUSUNNUNTAIKSI

Miten sinä valmistaudut?

”Minä olen kyllä ollut lähellä, mutta he eivät ole minua etsineet, olen ollut läsnä, mutta he eivät ole minua kyselleet...” Jes. 65:1

Paastonaika on laskeutumista pääsiäiseen, valmistautumista suureen juhlaan. Miten sinä teet sen elämässäsi? Minulta kysyttiin: pitääkö nyt olla syömättä?

Ajattelen, että hän ken tahtoo, voi paastota myös luopumalla joistain ruuista tai vaikka television katselusta, mutta se ei yksinään ole paastoa, valmistautumista pääsiäiseen.

Tärkeämpää on antaa tilaa Jumalalle sydämessään ja omassa elämässään.

Joskus se voi todella tapahtua vaikka jättämällä joka viikko yhden ruoka-aineen pois ennen pääsiäistä. Vähäisin asia, mitä jokainen voi tehdä paaston aikana, on ajatella vähemmän itseään ja enemmän muita. Silloin kuljemme siihen suuntaan, johon Jeesus on meitä ohjannut omalla esimerkillään. Toisinaan oma elämä on niin täynnä eri asioita, että emme muista, ehdi tai jaksa kysellä, mitä Jumala minulta tänään toivoo tai mitä Hän haluaa minulle sanoa.

Kasteessa Jumala on kutsunut meidät palvelukseensa ja olemme saaneet Pyhän Hengen lahjaksi. Sanallaan Ju-

mala vahvistaa ja ohjaa meitä. Emme siis kulje täällä yksin. Jeesus ei kuitenkaan astu kenenkään elämään väkisin, Hän odottaa, että haluamme itse vastaanottaa Hänet. Kaste on ihmeellinen lahja: meillä on lupa lahjana vastaanottaa Jeesuksen avaama tie ikuisen elämään. Tästä puhuvat pääsiäisen tapahtumat. Mukavaa valmistautumista elämän juhlaan!

”Kolmannen päivän aamuna kivi on poissa haudalta. Kristus on nousut kuolleista. Halleluja, halleluja, halleluja!” Virsi 85:2

HEIDI-MARIA HEIKKILÄ
DIAKONI

LASTEN ja nuorten konserttia varten on harjoiteltu viime syksystä asti. Kuva: Salme Kuukka.

LUOJAN KAUNEIN AJATUS

Sastamalan lapset ja nuoret musisoivat

HANNA-RIIKKA INKEROINEN

► Tänä vuonna yhteisvastuukeräys kerätään syrjäytyneille ja yksinäisille nuorille Suomessa ja Mosambikissa. Päätimme kutsua paikallisia nuoria musiikin osaajia kantamaan kortensa yhteiseen kekkoon. Halua ja intoa löytyi ilahduttavasti! Palmusunnuntain iltana saamme kokoontua nauttimaan lasten ja nuorten raikasta laulusta ja soitosta ja sen myötä laskeutua hiljaiselle viikolle.

Konsertin otsikkona on Luojan kaunein ajatus. Se tulee Pia Perkiön sanoit-

tamasta ja Maria Laakson säveltämästä samannimisestä tuoreesta laulusta, joka kuullan konsertin lopuksi esiintyjien yhteisenä päätösnumerona.

Illan aikana kuullan Sastamalan seurakunnan uusia Muistolan ja Suodenniemen lapsikuoroja.

Viime syksystä asti lapset ovat harjoitelleet kerran viikossa Muistolan koululla ja Suodenniemen koululla Hanna-Riikka Inkeroinen johdolla. Nyt kuorot pääsevät yhdessä kokemaan ensimmäisen konserttiesiintymisensä.

Toki kokemusta on saa-

tu muun muassa kauneimmista joululauluista, enkelikirkosta ja Sastamala-messusta, niin ehkä suurin jännitys on jo takana!

Laulukoulu Prestoa tulee edustamaan joukko osaavia laulajia, joiden osuudesta saamme taatusti nauttia!

Keikyästä kotoisin oleva laulun harrastaja Tiia Mattila lupautui myös laulamaan yhteisvastuukonserttissamme. 18-vuotias Tiia opiskelee vaatetusalaan Kokenmäen ammattikoulussa.

Matleena Kinnanen ilahduttaa kuulijoita soitollaan. Hän opiskelee viulunsoittoa Sastamalan musiikkiopis-

tossa Mirjami Koskiluoman johdolla.

Tunnetuin esiintyjä lienee 20-vuotias Eveliina Määttä. Tampereen Ammattikorkeakoulussa laulua pääaineenaan opiskeleva nuori artisti on laulanut ikänsä. Prestossa hän aloitti 8-vuotiaana. Tämän vuoden Euroviisudebyyttinsä jälkeen Eveliina ei taida enempää esittelyjä kaivata!

Luojan kaunein ajatus-konsertin ohjelmassa on luvassa monipuolista musiikkia ja yhdessä tekemisen riemua!

Sydämellisesti tervetuloa!

Sananjalka

- Sastamalan seurakuntalehti 1/2011

Päätoimittaja:

Ari Paavilainen
p. (03) 521 9001

Toimitus:

Jaakko Pirttikoski
- toimitussihteeri
Outi-Tuulia Haavisto
Heidi-Maria Heikkilä
Hanna-Riikka Inkeroinen
Salme Kuukka
Jouni Pihlajamaa
Jussi Rakkolainen

Aili Riihimäki
Heli Tuominen

Julkaisija:

Sastamalan seurakunta
Aittalahdenkatu 12
38200 Sastamala

Nimiön suunnittelu:

Jaakko Pirttikoski

Kustantaja, sivunvalmistus:

Tyrvään Sanomat
Paino: Alma Manu Oy
Tampere, 2011

POIMINTOJA

Leiripäivä Houhamerellä

Eläkeikäisten ja näkövammaisten leiripäivää vietetään Houhajärven leirimajalla pe 20.5. klo 10–14. Saunomismahdollisuus klo 14

jälkeen. Ilmoittautumiset diakoniatöimistöön pe 13.5. mennessä p. 03 5219040. Kuljetus järjestetään tarvitsville.

Iltatori tempaisee lähetyksen hyväksi

Tervetuloa kisaamaan lähetyksen hyväksi, tutustumaan eri-ikäisiin ihmisiin, gosbelriderseihin pyöriin, lähetysohjelmiin, Raamatun kääntäjään Suomen Wyckliffestä ja Operaatio Mobilisaatioon. Nuorten Iltatori järjestetään Vammalan seurakuntatalon Nuokkarilla ja pihapiirissä 6. toukokuuta klo 18–21.

le kerätään varoja lähetyksen kirpputori Oravanpesän tuotoilla sekä paikalle hommataan jotakin pientä ja isompaa ohjelmaa esitellypöydistä todistuspuheisiin.

Ota mukaan omat kaverit, naapurit ja kylänmiehet. Myös vanhemmilla on vapaa pääsy alueelle tutustumaan muun muassa luolaan klo 18–21. Koetaan yhdessä aito lähetyksen tunnelma! Iltatorin jälkeen samalla paikalla on jatkot Fin sun merkeissä puoleen yönön saakka.

Retriitti kutsuu hiljaisuuteen

Tunnetko tarvetta vetäytyä hetkeksi kiihkeästä elämänmenosta? Haluaisitko pysähtyä, levähtää, hiljaisesti kuunnella ja kysellä? Jos vastaat myöntävästi, retrietti saattaa sopia juuri sinulle.

pe 29.4. klo 18 – su 1.5. klo 14. Täysihoito omin liina-vaattein maksaa 70 euroa. Ilmoittaudu 21.4. mennessä kirkkoherranvirastoon puh. 03 521 9090. Ilmoita myös erikoisruokavaliio. Lisätietoja antaa Mirja Tenkanen puh. 050 314 9009.

Sastamalan seurakunta järjestää kevätretriitin Houhajärven leirimajalla

SIRKKA-LIISA Saari, Anna-Liisa Hämäläinen ja Helle Kömi valmistautuvat lipaskeräykseen.

Yhteisvastuussa aihetta iloon

Yhteisvastuukeräys jatkuu vielä huhtikuun loppuun asti. Tässä vaiheessa voit kuitenkin jo iloita monenlaisista ja monimuotoisista tapahtumista eri puolilla seurakuntaa.

E erityisen tyytyväinen johtava diakoniatyöntekijä Marjatta Karimäki on sujuvasta yhteistyöstä eri järjestöjen ja seurakunnan työmuotojen kesken.

Myös uusia listakeräjiä on löytynyt mukavasti. Nuoret ovat osallistuneet innokkaasti tapahtumiin ja lipaskeräyspäiviin.

Kellot kutsuvat kirkkoon

Su 17.4. Messu, Tyrvään kirkko klo 10, Airas-Laitila, Tenkanen, Vuoristo, seurakunnan laulupiiri, Virsikannel.

Messu, Sastamalan kirkko klo 13, Ylimys, Mattila A, Pirjo Turunen laulu, kirkkokahvit.

Kiiristorstai 21.4. Ehtoolliskirkko, Tyrvään kirkko klo 12, Tenkanen, Hautala, Mattila A, Kirkkokuoro. **Ehtoolliskirkko**, Tyrvään kirkko klo 18, Paavilainen, Tenkanen, Mattila A.

Ehtoolliskirkko, Sastamalan kirkko klo 18, Ylimys, Vuoristo.

Pitkäperjantai 22.4. Sanajumalanpalvelus, Tyrvään kirkko klo 10, Tenkanen, Mattila A, Kirkkokuoro. **Sanajumalanpalvelus**, Sastamalan kirkko klo 10, Paavilainen, Savijoki.

La 23.4. Pääsiäisyön messu, Tyrvään kirkko klo 23, Paavilainen, Mattila A.

Pääsiäispäivä 24.4. Perhemessu, Tyrvään kirkko klo 10, Airas-Laitila, Inkeroinen.

Messu, Sastamalan kirkko klo 13, Tenkanen Mirja, Mattila J, Pohjan Poijjaat.

II Pääsiäispäivä 25.4. Sanajumalanpalvelus, Tyrvään kirkko klo 10, Airas-Laitila, Rajalampi.

Su 1.5. Messu, Tyrvään kirkko klo 10, Pihlajamaa, Järventausta, Savijoki.

Kokoonnumme yhteen

To 14.4. Uusi toivo -lounas, Vlan srk-talo klo 12.

Via Dolorosan pystytystalkoot, Vlan srk-talo klo 16, pienikin apu on tervetullutta.

Su 17.4. Pyhäkoulu, Lantula-talo klo 11.

Siioninvirsiseurat, Lantula-talo klo 13, Hilikka ja Anssi Pajunoja.

Luojan kaunein ajatus -yhteisvastauskonsertti, Tyrvään kirkko klo 18, srk:n lapsikuoro, Bändipaja, laulukoulu Presto, Inkeroinen, Mattila A.

Ke 20.4. Keskiviikkokerho, Sastamalan kirkko klo 13.

Hengellinen keskustelupiiri, Pajamäki keskus klo 15.

Miesten saunailta, Houhajärven leirimaja klo 17.

Kiiristorstai 21.4. Srk-piiri, Lantula-talo klo 13.15, Timo Kökkö.

Pitkäperjantai 22.4. Ristinjuhla Lopenkulman Rukoushuoneella klo 13, Paavilainen, Vuoristo.

Ti 26.4. Usko ja Unelma -senioreiden kohtaamispaikka, Vammalan srk-talo klo 13.

Ke 27.4. Kansallinen veteraanipäivä, klo 11.15 Kunniakäynti, Tyrvään kirkon sankarihauta, klo 11.30 alkaen kahvitarjoilu, Vammalan srk-talo, klo 12.30 veteraanipäivän juhla, srk-talo.

Siionin virsi -veisuut, Lantula-talo klo 18.30, Jaakko Löytty, Vuoristo.

To 28.4. Ajattelijoiden klubi, Pyymäen konditoria klo 18.

Pe 29.4. Katulähetykset, srk-talo klo 14.

Pe 29.4.–su 1.5. Kevätretriitti, Leirimaja, alkaa pe klo 18, päättyy su n. klo 14.30.

La 30.4. Vappuaaton munkkimyyjäiset, Torikeskuksen aula klo 11–14.

Ke 4.5. Keskiviikkokerho, Sastamalan kirkko klo 13.

Miesten saunailta, Kiikan Leiriha klo 17.30.

To 5.5. Ajattelijoiden klubi, Pyymäen konditoria klo 18.

Pe 6.5. Srk-piiri, Lantula-talo klo 13.15.

Nuorten lähetystori, Nuokkari ja pihapiiri (Asemak. 6) klo 18–21.

Karkun kappeliseurakunta

Su 17.4. Messu, Karkun kirkko klo 18, Ylimys, Vuoristo.

Ma 18.4. Karkun kamari, srk-talo klo 12. Sana, musiikki ja HPE, Ylimys, Vuoristo.

Kiiristorstai 21.4. Ehtoolliskirkko, Salokunnan kirkko klo 16, Ylimys, Vuoristo.

Ehtoolliskirkko, Karkun kirkko klo 20, Ylimys, Vuoristo, Kappelikuoro.

Pitkäperjantai 22.4. Sanajumalanpalvelus, Salokunnan kirkko klo 8, Ylimys, Vuoristo, Kappelikuoro.

Sanajumalanpalvelus, Karkun kirkko klo 10, Ylimys, Vuoristo, Kappelikuoro.

Pääsiäispäivä 24.4. Messu, Karkun kirkko klo 8, Ylimys, Vuoristo, Kappelikuoro.

II Pääsiäispäivä 25.4. Partiolaisten Yrjönpäivän juhla, Salokunnan kirkko klo 14.

Karkun kamarin retki Pomarkkuun ma 2.5. Tutustuminen kirkkoon, kahvit, lounas Juhlatalo Hakalinnassa, Pomarfinn ja Miranellan tehtaanympärykset. Ilm. Maija-Liisa Halme p. 050 314 9042.

Keikyän kappeliseurakunta

To 14.4. Kappeliseura, srk-talo klo 18, nimikkolähetit Saarenkedot.

Su 17.4. Pyhäkoulu, Lastentalo klo 11.

Ke 20.4. Hiljaisen viikon lauluilta, srk-talo klo 19.

Kiiristorstai 21.4. Ehtoolliskirkko, srk-talo klo 12, Tenkanen, Sorva, Savijoki, kirkkokahvit.

SASTAMALAN SEURAKUNTA

www.sastamalanseurakunta.fi

Keikyän kappeliseurakunta

Kiiristorstai 21.4. Ehtoolliskirkko, Keikyän kirkko klo 20, saarna Pentti Rantanen, Sorva, Savijoki.

Pitkäperjantai 22.4. Pitkäperjantain laulut ja virret, Keikyän kirkko klo 18, Iltapäiväkuoron ja Martti Savijoen musiikkiesityksiä, myös yhteislauluja.

Pääsiäispäivä 24.4. Messu, Keikyän kirkko klo 10, Sorva, Mattila J, Kappelilaulajat.

II Pääsiäispäivä 25.4. Pyhäkoulu, Lastentalo klo 11.

Ke 27.4. Kansallisen veteraanipäivän juhla, srk-talo klo 13. **Kappeliseura**, srk-talo klo 19.

To 28.4. Ikäpiste, srk-talo klo 12, Marita Pitkänen.

Su 1.5. Metsäkirkko Lammelassa (Äetsän Kunnan mökki) klo 16, Sorva, Inkeroinen, Aggabae, kirkkokahvit.

Kiikan kappeliseurakunta

Ke 20.4. Uusi toivo -lounas, srk-talo klo 12.

Kiiristorstai 21.4. Ehtoolliskirkko, srk-talo klo 13, Pihlajamaa, Mattila J, kirkkokahvit.

Ehtoolliskirkko, Kiikan kirkko klo 18, Pihlajamaa, Mattila J.

Pitkäperjantai 22.4. Sanajumalanpalvelus, Kiikan kirkko klo 16, Pihlajamaa, Mattila J, kappelilaulajat.

Pääsiäispäivä 24.4. Gospelmessu, Kiikan kirkko klo 20, Pihlajamaa, Savijoki, nuorten bändi.

Ti 26.4. Lähetyspiiri, srk-talo klo 13.

Ke 27.4. Kotipesä -ilta Salme ja Pekka Ilénillä (Kotkast. 34) klo 18.

Ma 2.5. Naisten raamattupiiri, Lastentalo klo 18.

Ti 10.5. Eläkeikäisten kevätjuhla, srk-talo klo 12, ilm. ja kyydit 3.5. mennessä p. 050 314 9046.

Su 22.5. Majatalo-ilta, Kiikan kirkko klo 18, vieraana muusikko Elina Vetterranta.

Mouhijärven kappeliseurakunta

To 14.4. Diakoniaompeuseura Airi ja Jaakko Saukolla (Pukarant. 152) klo 13.

Pe 15.4. Miesten saunailta, takkahuone klo 18.

Su 17.4. Messu, Mouhijärven kirkko klo 10, Hautala, Rajalampi. **Lähetysmyyjäiset**, srk-koti klo 11–13.

Ti 19.4. Tuomaslaulu-harj., srk-koti klo 18.

Kiiristorstai 21.4. Ehtoolliskirkko, Mouhijärven kirkko klo 20, Hautala, Inkeroinen

Pitkäperjantai 22.4. Ristinjuhla, Tervämäen rukoushuone klo 13, Timo Vuorinen, Hautala, Rajalampi.

Sanajumalanpalvelus, Mouhijärven kirkko klo 10, Hautala, Rajalampi.

La 23.4. Pääsiäisyön messu, Mouhijärven kirkko klo 23, Hautala, Rajalampi.

Ti 26.4. Teresapiiri, srk-koti klo 13.

Suodenniemen kappeliseurakunta

Su 17.4. Pyhäkoulu Vanhakulkulla klo 13.

Ristintie-näytelmä, Suodenniemen kirkko klo 18, kirkkokahvit srk-talo.

Kiiristorstai 21.4. Ehtoolliskirkko, Suodenniemen srk-talo klo 13, Järventausta, Inkeroinen.

Ehtoolliskirkko, Suodenniemen kirkko klo 18, Järventausta, Inkeroinen.

Pitkäperjantai 22.4. Ristinjuhla, Tervämäen rukoushuone klo 13, Timo Vuorinen, Hautala, Rajalampi.

Sanajumalanpalvelus, Mouhijärven kirkko klo 10, Hautala, Rajalampi.

Pääsiäispäivä 24.4. Messu, Suodenniemen kirkko klo 10, Järventausta, Vuoristo, lähetystyöntekijä Kaija Pett, lähetystapahtuma ja kirkkokahvit, srk-talo.

Ke 27.4. Kansallisen veteraanipäivän juhla, srk-talo klo 13.

To 28.4. Vanhemman väen virkistyspäivä ja kinkerit, srk-talo klo 11, lounas 5 €, tarvittaessa tilaa kyyti palvelutoimistosta 03-521 9105 tai diakoni 050 314 9043, omavastuu 1 €/suunta.

Su 1.5. Pyhäkoulu Vanhakulkulla klo 13.

Christer Jokelan kevätkonsertti, srk-talo klo 14, lähetystapahtuma, kahvitarjoilu.

Kastettu:

Niilo Timo Mikael Pirttikoski
Peetu Onni Elmeri Tuomisto Keikyä
Mimosa Eleanoora Alapispä Mouhijärvi
Johanna Miia Kristiina Niemi Suodenniemi

Avoliittoon vihitty:

Jari Antti Matias Niemi Suodenniemi ja Sini Mariia Kristiina Saarinen Suodenniemi

Kuollut:

Anni Amanda Mäkipää 93 v.
Aino Kyllikki Vigren 86 v. Keikyä
Kalle Johannes Mäenpää 82 v.
Maire Esteri Ala-Hongisto 82 v.
Matti Juhani Salonen 78 v. Mouhijärvi
Raakel Kyllikki Särkelä 74 v. Keikyä
Anneli Maija-Liisa Kimpanpää 74 v.

NUORISOTYÖ

Ketään ei äänestetty u

Seurakunta tarjoaa leirien lisäksi nuorille paljon muutakin hauskaa puuhaa

HELI TUOMINEN

► **Kello on** 2.30 lauantain vastaisena yönä. Houhajärven leirimajaa ympäröi tumma tähtitaivas. Taskulampun valokiilat halkovat pimeää ja yön hiljaisuuden rikkovat väsyneet, mutta innostuneet äänet.

Menossa on nuortenleirin yötehtävä, jossa osallistujien tulee etsiä maastoon piilotettuja numerosarjoja ja opetella niitä ulkoa. Tunnin ulkoilun jälkeen väsynyt joukkio painelee takaisin lämpimän peiton alle. Tehtävä onnistui.

Huhtikuun toisena viikonloppuna järjestetyn seurakunnan nuortenleirin teemana oli Big Brother -tositelvisiosarjasta sovellettu Big Father. Teema näkyi leirillä monella tavalla. Perjantai-iltana saapuessaan nuoret luovuttivat kännykkänsä pois ja majoittautuivat keskenään ilman ohjaajia. Kaikki joutuivat vuorollaan päiväkirjahuoneeseen, ja leirillä tehtiin BB-hengessä monenlaisia hauskoja ryhmätehtäviä.

”Aamupäivällä piti esimerkiksi kehittää mahdollisimman edullinen sänky-malli narusta ja ilmapalloista. Ryhmän pisimmän jäsenen tuli maata ilmapallosängyssä siten, ettei koskettanut lainkaan lattiaa. Jokainen ryhmä onnistui tehtävässä”, nuorisotyönohjaaja **Maria Nurminen** kertoo lauantain ohjelmasta.

Viikonlopun mittaisen leirin ohjelmaan kuului myös perinteiset lipun nostot ja laskut, opetusta, hartaushetkiä ja ihanaa ruokaa. Osallistujat olivat noin 16–20-vuotiaita ja heitä oli yhteensä parisenkymmentä.

Autopaja ja Tulilla-illat uusia kokeiluita

Sastamalan seurakunta pyrkii järjestämään isokoulutuslaisten ja sitä vanhempien nuorten leirin pari kertaa vuodessa.

”Leirit on hyvä tapa tavoittaa nuoria, koska täällä ehtii tutustua paremmin ja keskustella syvällisemmin kuin esimerkiksi nuortenilloissa”, 12 vuotta työseen leirejä ohjannut Maria miettii.

Myös Sastamalan seurakunnan johtava nuorisotyönohjaaja **Salme Kuukka** näkee leirit erittäin tärkeinä

nuorisotyön muotona. Hän huomauttaa, että erityisesti rippileirit tavoittavat suurimman osan nuorisosta.

”Rippikouluihin ja -leireille osallistuu yli 90 prosenttia koko ikäluokasta. Tämän lisäksi isokoulutuksen perus- ja jatkokurssit kokoavat ison määrän nuoria”, Salme kertoo.

Sastamalan seurakunta järjestää nuorille monenlaisia viikoittaista puuhaa. Nuortenilta Fisun kerää joka perjantai Nuakkarille 50–80 nuorta. Illan ohjelmaan kuuluu hartaus, musiikkia ja vapaata oleskelua esimerkiksi biljardin ja ilmakiekon parissa. Myös Mouhijärvellä on nuortenilta kerran viikossa. Suodenniemellä, Keikyässä, Kiikassa ja Karkussa nuoret kokoontuvat hieman harvemmin.

”Lisäksi meillä on autopajatoimintaa yhdessä Sastamalan autourheilijoiden kanssa, K16-illoja lauantaisin, varhaisnuorten kerhoja ja monenlaisia yksittäisiä

”Jokainen ryhmä onnistui tehtävässä.”

Nuorisotyönohjaaja Maria Nurminen Kehuu leiriläisten kilpailusuorituksia

tapauksia kuten konsertteja ja retkiä. Tänä keväänä uutena toimintamuotona on ollut Tulilla-illat, joissa me nuorisotyöntekijät olemme jalkautuneet nuorten pariin kaikilla kappeleilla ja suurimmilla kylillä”, Salme kuvailee seurakunnan nuorisotyön muotoja.

Hän haaveilee, että nuorten toimintaan saataisiin mukaan myös aikuisia esimerkiksi ovivahdeiksi nuorteniltoihin tai ohjaajiksi kerhoihin.

”Viranhaltijoiden resurssit ovat rajalliset. Olisi hienoa saada toimintaan mukaan innostuneita vanhempia, jotka voisivat ottaa omien taitojensa mukaan vastuulleen esimerkiksi kädentaitokerhoja”, Salme miettii huomauttaen, että aikuiset voisivat näin jakaa elämäntilustaan eteenpäin.

BIG Father -leirin nuoret kutsuvat kaikkia mukaan seurakunnan toimintaan: ”Täällä on rento meininki!”

Ulos Big Father -talosta

NUORILTA NUORILLE

Tule mukaan seurakuntaan, koska täällä on...

► **Rento meininki!**

► **Mahtava porukka!** Kaikki otetaan heti mukaan, vaikka ei tuntisikaan ketään ennalta!

► **Hyvä sanoma,** mutta ei pelkkää hartautta vaan myös paljon kaikkea kivaa tekemistä!

LEIRILÄISET saivat kehittää itse lauantai-ilan ohjelman.

GALLUP

Big Father -leirin osallistujat haastateltavina

HELI TUOMINEN

► 1. Miksi tulit tälle leirille? 2. Mikä täällä on ollut parasta? 3. Käytkö muissa seurakunnan tapahtumissa?

Aleksí Sandroos
16 vuotta

- 1** Halusin tulla pitämään hauskaa kivojen seurakuntalaisten kanssa.
- 2** Se, kun meidät herätettiin yöllä ja lähdettiin ulos tekemään tehtävää.
- 3** Käyn aktiivisesti kaikissa missä kerkiän. Esimerkiksi Nuakkarilla käyn joka perjantai.

Ville 'Vilho' Kuusisto
17 vuotta

- 1** Oon ollut aiemminkin leireillä ja täältä on hyviä muistoja. Leireily on kivaa ja tänne on helppo tulla, koska porukka on hyvä.
- 2** Ruoka on ollut hyvää, avannon tekeminen hauskaa ja Big Father -teema aivan huippu.
- 3** Käyn perjantaisin Nuakkarilla ja lauantaisin K16-illoissa, jos ei ole omia lentopallopelejä samaan aikaan. Osallistuin myös seurakuntien SM-futsaleihin.

Micke Koski
17 vuotta

- 1** Kaverit pysyivät ja halusin nähdä millaisia Vammalan leirit ovat. Olen itse Huittisista ja tutustuin Sastamalan seurakuntalaisiin yhteisellä Viron leirillä.
- 2** Ruoka ja seura.
- 3** Viikonloppuisin käyn nuorteniloissa Huittisissa tai Vammalassa. Lisäksi käyn gospelkeikoilla.

Eveliina Suuniitty
17 vuotta

- 1** Tulin rauhoittumaan. On kiva olla, kun ei tarvi lähteä mihinkään ja saa keskittyä vain leiriin.
- 2** Hyvä porukka ja ihana ilma.
- 3** Koitan päästä leireille ja konsertteihin. Käyn myös silloin tällöin Nuakkarilla. Olisi hienoa, jos Nuakkarille tulisi enemmänkin porukkaa mukaan.

POIMINTOJA

Ruska- retkellä Raattama tutuksi

Sastamalan seurakunta järjestää ruskaretken Vuontispirtille Kittilään 19.-26. syyskuuta 2011. Matkan hinta täysihoidolla on 500 euroa.

Matkalla on tarjolla päivittäin yhteisiä retkiä.

Voit myös suunnitella oman ohjelmasi halusi mukaan. Bussi ottaa mukaan myös kappeleiden alueelta.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset: olavi.sorva@evl.fi tai 050 314 9005.

Riparille Israeliin vuonna 2012?

Seurakunta järjestää 23. helmikuuta -4. maaliskuuta 2012 rippikoulu-, nuoriso- ja turistimatkan Israeliin. Se on yhtenä vaihtoehtona seurakuntamme rippikoulutarjonnassa vuodelle 2012.

Matkan hinta on rippikoululaiselta noin 1 490 euroa.

Matkalle otetaan mukaan myös muita nuoria ja aikuisia. Yli 16 vuotiaille matkan hinta on noin 1 690 euroa.

Keräämme kiinnostuneet yhteen jo keväällä ja alamme kerätä lähtijöiden kesken osan rahoituksesta myyjäisten ja tapahtumien avulla.

Matkalle on lähdesä nuoria myös lähiseurakunnista. Kysy lisää kapalainen Olavi Sorvalta p. 050 3149005 tai olavi.sorva@evl.fi.

Vappu- hyvää Yhteis- vastuulle

Torikeskuksen aulassa saa Vapunaattona helpotusta makeannälkään, kun Yhteisvastuun munkkimyjäiset pyörähtävät käyntiin.

Makeaa on tarjolla maahan täydeltä 30. huhtikuuta alkaen kello 11.

Munkit ovat taatusti tuoreita, aamulla paistettuja.

Pidä kiirettä, että saat omasi!

KEIKYÄN kirkko on omalla tavallaan tärkeä molemmille serkuksille, Pirkko Suutarille ja Hanna Ekolalle.

KAPPELISEURAKUNTA

Hanna Ekola konsertoi vanhempiensa vihkikirkossa

Keikyässä järjestetään musiikkitapahtumia, seuroja ja oma lähetystori

HELI TUOMINEN

► ”Joka liekki niin kuin ikkuna Taivaan kodista tuo valoa. Liekin valo on kuin lohdutus, häviää ei koskaan rakautu”, laulaa **Hanna Ekola**. Tunnetun laulajan, laulun- ja kirjailijan lauluista paistaa avoimesti läpi suru, mutta yhtä vahvasti läsnä on myös toivo. Useita läheisiään menettänyt Ekola kokee, et-

tä lohduttaessaan muita tulee myös itse lohdutetuksi.

”Pimeässä on tullut käytyä ja on ollut hetkiä, joissa on ollut vaikea nähdä valoa. On lohdullista, kun tietää, että oman pimeäni ympärillä odottaa kuitenkin aina Vapahtajan valo”, Ekola pohtii.

Hän konsertoi viime sunnuntaina Keikyän kirkossa, joka on aikanaan ollut myös laulajan vanhempien vihkikirkko. Paitsi tästä syystä, Ekola pitää kirkosta myös sen pienen koon ja lämpimän tunnelman vuoksi.

”Tänään koin tämän kirkon vahvasti juuri isän ja äi-

din vihkikirkkona. Se saattaa johtua siitä, että olen täällä nyt ensimmäistä kertaa isän kuoleman jälkeen”, Ekola sanoo ja huomauttaa, että omat sukujuuret ovat alkaneet kiinnostaa häntä entistä vahvemmin.

”Omien juurten merkitys on alkanut korostua iän ja menetystenkin myötä. Olen saanut omaan elämäni voimaa, kun olen huomannut suvustani löytyvän leskeksi jääneitä vahvoja esiäitejä.”

Keikyän aktiiviset työrukkaset

Keikyän kappeliseurakunnan alueella on aktiivisia

toimijoita. Aluksi liittymisen suureen seurakuntaan pelästytti keikyäläiset, mut-

”Juurien merkitys on alkanut korostua.”

Hanna Ekola

ta sittemmin on huomattu, että omalla alueella saa edelleen keksiä monenlaista toimintaa.

”Täällä on toivuttu alkusäikähdyksestä ja huomattu, että omaleimaisuutta ja omaa identiteettiä saa edelleen pitää yllä”, aktiivinen seurakuntalainen **Pirkko Suutari** kiteyttää.

Hän kertoo, että Keikyässä toimii useita ”työrukkasia” eli toimikuntia, jotka järjestävät tapahtumia.

Lähetystori, seurat ja musiikkitapahtumat ovat kappeliseurakunnalle tärkeitä.

”Myös soppatykkitoiminta on aktiivista ja nyt on viritelty tauon jälkeen pyhäkoulutyötä”, Suutari antaa esimerkkejä keikyäläisten toiminnasta.

MUISTATHAN

Nyt on aika ilmoittautua päiväkerhoon!

► **Päiväkerho on** seurakunnan 3-6-vuotiaille järjestämää kerhotoimintaa, jossa annetaan kristillistä kasvatus- ja kasvu- ja kehitysohjelmia useita eri puolilla Sastamala-

Päiväkerhoissa lapset saavat monenlaisen toiminnan lisäksi kasteopetusta.

Hartaus- ja keskusteluhetkien avulla perehdytään kristinuskon perusasioihin ja tuetaan kodin kristillis-

tä kasvatusta turvallisessa ympäristössä.

Päiväkerhossa halutaan tukea lapsen kehitystä ja kasvua monipuolisesti. Leikin, askartelun, liikunnan ja satu- ja musiik-

kihietkien avulla opetellaan yhdessäoloa, kädentaitoja, toisten huomioon ottamista, ryhmässä toimimista ja erilaisuuden hyväksymistä. Ohjaajina kerhoissa toimivat seurakunnan las-

tenohjaajat.

Kerhoihin voi ilmoittautua 1.5. saakka. Ilmoittautumislomakkeen löydät seurakunnan nettisivuilta www.sastamalanseurakunta.fi ja kirkkoherranvirastosta.

LÄHETYSTYÖ

Puutteen kohtaa pian Pietarin ulkopuolella

Venäjällä on poikkeuksellinen lähetystyökohde pitkien välimatkojen ja suomalaisjuurien takia

JUSSI RAKKOLAINEN

► **Hannu ja Elina Heikkilän** kolme ja puoli vuotta Venäjällä kestänyt Suomen Lähetysseuran työrupeama päättyi huhtikuun alussa äetsäläisten palatessa takaisin Suomeen. Tai päättyi lähes, sillä Hannu Heikkilä kertoo tekevänsä vielä kuukauden verran työtä Suomesta käsin ja käyvänsä työkohteeseen. Hänen puolisoillaan on luvassa työstä jo enemmän irtiottoa.

Heikkilät pitävät työkohteestaan erikoisena sikäli, että kirkko on juuriltaan suomalainen; he työskentelivät Inkerin luterilaisen kirkon palveluksessa. Toisena poikkeavuutena moneen muuhun lähetystyökohteeseen verrattuna he pitävät sitä, että vaikka lähtökohtaisesti asuivatkin lähellä työkohteita, on Venäjä maana iso, minkä takia matkustelua on runsaasti.

”Muuten yleisistä lähetystyön mielikuvista työme erosi vähemmän; Venäjällä on paljon varallisuutta, mutta siellä on myös rikkaita ja köyhiä. Siellä kohtaa saman puutteenalaisuuden kuin muillakin lähetyskentillä. Sitä tapaa pian, kun poistuu Pietarin kupeesta.”

Heikkilät asuivat 25 kilometriä Pietarista itään sijaitsevassa Keltossa, joka on vanhaa suomalaista aluetta. He asuivat Inkerin kirkon koulutuskeskuksen pihapiirissä, ja samassa paikassa koulutetaan myös kirkon työntekijät.

Skype pienensi välimatkoja

Heikkilöiden työhön liittyi

paljon matkustamista; Hannu Heikkilä on Suomen Lähetysseuran alue-edustaja. Lähetysseuralla on tällä hetkellä Venäjällä 11 työntekijää sekä 30 taloudellisen tuen kohdetta.

”Olin paikallinen esimies työntekijöille. Tärkeimmät työvälineet olivat sähköposti ja Skype, koska välimatkat ovat pitkiä, mutta vähintään kahdesti vuodessa myös tapaan kaikki työntekijät.”

Toinen Hannu Heikkilän keskeinen työtehtävä oli yhteydenpito taloudellista tukea saaviin kohteisiin, ku-

”Työvälineet olivat sähköposti ja Skype.”

Hannu Heikkilä

ten seurakuntiin sekä kummitöiden ja kirkon koulutuksen kohteisiin.

”Tehtäväni oli tukea yhteistyötahoja, mutta myös valvoa, että rahat käytetään oikeisiin kohteisiin. Hyväksyttyäni tilitykset voin pyytää seuraavan avustuserän Helsingistä. Isoista summista ei puhuta, vaan kerralla 1000–10 000 euroon. Vuodessa Lähetysseuralta lähetetään tukea noin 250 000 euroa. Tärkein tukikohde on Uralin rovastikunnan alue, joka on suomalais-ugrilaisen kansojen asuma-alue, mutta samalla myös Venäjän merkittävin muslimialue.”

Voisitko lahjoittaa nuorten autopajalle auton?

Viime vuoden lopussa käynnistyi Sastamalan seurakunnan ja Sastamalan Autourheilijoiden järjestämä autopajatoiminta nuorille.

Nyt etsimme nuorten pajalle autoa, jonka voisi kunnostaa.

Jos sinulla on autopajalle lahjoitettavaksi sopiva auto, ota yhteyttä seurakuntaan: Salme Kuukka puh. 050 314 9081 tai Tarmo Marjamäki puh. 050 314 9085.

HANNU ja Elina Heikkilä matkustivat Venäjällä paljon. Matkat taittuivat muun muassa junalla.

Heikkilän mukaan tavoitteena on, että kohteista tulisi omaehtoisia sekä -varaisia, ja että inkerin kirkko kasvaisi myös koulutus- ja hallintoresurssien puolesta itsenäiseksi.

”Opettajakunta koostuu pääasiassa paikallisista, mutta myös esimerkiksi saksalaisista, yhdysvaltalaisista ja suomalaisista. Yritämme huolehtia heistä niin, että he

tulisivat uudestaan. Kirkolla ei ole vielä riittävästi asian-
tuntemusta opetustyöhön.”

Mukana naisten arjessa

Nais- ja perhetyöstä vastannut Elina Heikkilä kertoo yhdistäneensä työt miehen kanssa niin, että piti avioliittoleirejä ja -seminaareja matkoilla. Hän on järjestänyt myös naisten päiviä ja

ryhmiä. Hänestä on tärkeää antaa naisille voimaa ja näkökulmia arkeen.

”Minulle kuului myös osa kummilapsityöstä. Tapasin perheitä kuukausittain, vein heille avustusrahaa sekä hankin sitä, mitä lapset tarvitsevat. Emännöin myös teologisessa instituutissa vierailevia ryhmiä”, Heikkilä kertoo.

”Olimme ainoa instituutin luona asuva perhe, ja meil-

lä kävi paljon ihmisiä, kuten opiskelijoita, paikallisia ja pappeja. Vaikkei se ole virallista työtä, pidän sitä tärkeänä. Se on tukemista ja samalla viivalla olemista.”

Heikkilöiden työ jatkuu jälleen syksyllä. Työviisumin uusimisen jälkeen äetsäläiset palaavat Venäjälle ensi tammikuussa. Tuolloin todennäköisesti kahdeksi vuodeksi.

HOUHAJÄRVEN

Leirimajalla 19.-20. maaliskuuta järjestetty keppihevosleiri saavutti suuren suosion. Koska kaikki halukkaat eivät mahtuneet leirille, järjestää seurakunta syksyllä toisen leirin keppihevosineen.

KOHTAAMINEN

Työtä surun kanssa

JAAKKO PIRTTIKOSKI

►”Tultuani Vammalaan sairaa lasielunhoitajaksi jouduin tekemisiin niin sairauden kuin kuoleman aiheuttaman surun kanssa. Kävin silloin perinpohjaisen prosessin selvittäen sairauden ja kuoleman synnyttämiä kysymyksiä ennen kaikkea Raamatun valossa, mutta myös surun psykologiaan perehtyen”, **Mirja Tenkanen** muistelee kysymyksiä, jotka nousivat mieleen hänen aloittaessaan työt Tyrvään seurakunnassa. Siitä on aikaa kohta 27 vuotta.

”Kuolemaan ei voi koskaan tottua, mutta on ero oman surun ja toisen ihmisen surun välillä. Toisen suruun voi suhtautua täydellä myötätunnolla, mutta sitä ei kannata koko aikaa mukanaan niin kuin omaa menetystään.”

”Aluksi surevien kohtaaminen tuntui raskaammalta kuin nykyisin. Olen nähnyt, että ihmiset kyllä yleensä selviävät surusta. Se on osa ihmiselämää. Voin omalta osaltani antaa apua ja tukea, mutta ihmiset eivät ole yksin minun varassani.”

On monia avunlähteitä. ”Meitä kantaa Jumala, meidän apumme.” Hänen apunsa tulee lähelle myös niissä ihmisissä, jotka jakavat kanssamme suruamme ja kaipaustamme.

Hiljainen kädenpuristus

”Jokainen sureva on yksilö, jonka surutyön kulku on yksilöllinen. Sureva on herkästyntynyt, tunneherkkä. Hän vaistoa ihmisuhteen ai-

”SURU on kuin järvi, joka on veto vedolta soudettava.” Kuva: Ari Paavilainen

touden ja pinnallisuuden. Surun keskellä ihminen kaipaa yksinäisyyttä mutta myös yhteyttä. Sureva odottaa yhteydenottoa ja pettyy, jos toinen ihminen ei mitenkään ilmaise myötätuntoaan tai suorastaan väistelee kohtaamista. Sureva kaipaa toisen ihmisen läsnäoloa, kuuntelijaa, lämpöä ja läheisyyttä.”

Surun ja surevan kohtaaminen saattaa tuntua vaikealta. Toisen pahanolon kestämisessä tuntee avuttomuutta ja riittämättömyyttä. Toisen surua ei voi ottaa pois.

”En tiedä, mitä sanoa – senkin voi sanoa. Usein sanoja ei tarvita. Myötätuntainen kädenpuristus tai halaus ilmaisee usein enemmän kuin sanat. Sanoja tärkeäm-

PASTORI Mirja Tenkanen

pää on antaa surevan kertoa menetyksestään ja sen tuomista ajatuksista ja tunteista. Avun antaminen käytännön askareissa voi olla tarpeellista.”

Suru kuuluu

Surutyöllä tarkoitetaan sitä sisäistä prosessia, joka menetyksen kokeneessa tapahtuu surun ensi vaiheista elämän uudelleen suuntautumiseen. ”Suru ei ole niin kuin puu, joka voidaan kirves kädessä kaataa, vaan se on niin kuin järvi, joka on veto vedolta soudettava”, Tenkanen siteeraa kirjailija Iris Kähäriä.

”Surun alkuvaiheelle on ominaista epätodellisuuden tunne. ”Tämä ei saa olla totta.” Tieto ja tunne eivät vielä kohtaa. Tunteet tulevat viiveellä.”

”Tunteiden ja kokemuksen moninaisuus voi hämmentää. Voi kokea pettymystä, katkeruutta, vihaa, kapi- nointia, syyllisyyttä, lou-

katuksi tulemista, fyysisiä oireita, muistin häiriöitä, keskittymiskyvyttömyyttä, alakuloisuutta, masennusta, väsymystä, turhuden tunnetta, halua kuolla – kaikkea tätä voi sisältyä suruun.”

”Ensimmäinen vuosi saattaa kulua kuin unessa, esineet putoilevat käsistä, puuro palaa pohjaan. Kuoleman jälkeisistä kuukausista ei muista mitään.”

”Surun jakaminen on tärkeää. Surutyö voi pysähtyä, jos surun jakajia ei ole. Surua voi käsitellä paitsi puhumalla myös kirjoittamisen, musiikin, taiteen, lukemisen, valokuvien avulla. Työ, luonnossa liikkuminen ja hengellinen elämä auttavat surutyössä. Jälleennäkemisen toivo lohduttaa.”

Surutyön kesto on yksilöllistä. Ohjeaikoja ei ole. Sururyhmä antaa mahdollisuuden jakaa omia kokemuksia toisten menetyksen kokeneiden kanssa. Kokemus siitä, ettei ole yksin surunsa kanssa, kantaa eteenpäin.

”Aaltoliike on ominaista surun kululle. Vähitellen suru kuuluu. Tulee helpompia hetkiä, joita voi seurata taas putoaminen. Vaikka menetystä ei unohdakaan, sen muistaminen ei tee enää niin kipeää kuin alussa. Vähitellen alkaa tulla tilaa myös uusille asioille, ihmisille ja harrastuksille. Voi nauraa ja tuntea iloa.”

Surutyö on tehty, kun on opittu elämään siinä uudessa tilanteessa, josta läheinen ihminen on poissa. ”Järvi on veto vedolta soudettu”.

600 METRIÄ KANGASTA

Ahtisaarnoista Via Dolorosaan

V arttuneimmat seurakuntalaiset muistavat vielä hyvin menneiden vuosikymmenien pääsiäisenviettoon kuuluneen perinteen, ahtisaarnat.

Palmusunnuntaista alkavan hiljaisen viikon aikana pidettiin kirkoissamme kuusi korutonta jumalanpalvelusta, joissa luettiin pitkä, Jeesuksen kärsimyshistoriaan liittyvä teksti. Ahti on suomalainen mukaelma ruotsin sanasta akt, mikä puolestaan on lainattu latinan teatterin näytöstä tarkoittavasta actus-sanasta.

Ahtisaarnojojen perinne on hyvin vanha, sillä ensimmäiset maininnat ovat 300- ja 400-luvuilta. Moni teologian ylioppilas on pitänyt elämänsä ensimmäisen saarnan juuri jonain hiljaisen viikon

iltana, samoin moni eläkeläispappi on pitänyt elämänsä viimeisenä saarnana ahtisaarnan, eihän varsinkaan pienissä seurakunnissa yksi pappi jaksanut tehdä jopa kymmentä saarnaa viikon aikana. Osallistujamääräkin oli iltakirkoissa melko vaatimaton. Kymmenisen vuotta sitten käytettiin otettu Evankeliumikirja ei enää edellyttä ahtisaarnojojen pitämistä, vaikka antaakin virikkeitä perinteen jatkamiseen.

Pääsiäisnäytelmillä on lännen kirkoissa myös hyvin pitkä, keskiajalle asti ulottuva historia.

Tunnetuin lienee saksalaisen Oberammergaun kylän joka kymmenes vuosi esitettävä kärsimysnäytelmä, Espanja on kuuluisa Semana santa -kulkueistaan, joihin koko kaupunki saattaa osallistua. Vastaava perinne on ran-

tautunut Suomeen 1980-luvulla, jolloin muun muassa Tampereen Tesoman ja Hollolan Salpakan- kaan kirkoissa toteutettiin noin viikon kestävä pääsiäisvaellus.

Sekä ensin mainittu elämyksellinen Via Dolorosa (Kärsimystie) että jälkimmäinen, näytelmällinen Ylös Jerusalemiin kokosivat ällistytävän määrän sekä toteuttajia että osallistujia. Sittemmin pääsiäisvaelluksista on tullut erottamaton ja odotettu osa pääsiäisenviettoa lukemattomissa seurakunnissa. Muun muassa Porissa ja Helsingissä vaellus on viety näytelmän muodossa keskustan kaduille ja tällä tavalla saatu aikaan ainutlaatuinen katsojakokemus.

Ensimmäinen Via Dolorosa järjestettiin Vammalan seurakuntatalossa vuonna 1997. Aloitteen siitä

teki kuvaamataidonopettaja **Leena Ojala**, joka oli aloittanut perinteen Tesoman kirkossa vuonna 1987. Hänen tekemiään ovat vaelluksemme maalaukset ja monet

”Tapahtuma ylitti kaikki odotukset.”

muut lavasteet. Tapahtumaa suunnittelemaan asetettiin työryhmä, johon Ojalan lisäksi kuuluivat **Eero Mäkinen, Irmeli Kulonpää, Simo Hellman, Raija Seurala ja Mirja Tenkanen**.

Ensimmäinen Via Dolorosa ylitti kaikki odotukset. Osallistujia oli 2600. Perinne on säilynyt

vahvana, sillä viime vuonnakin osallistujia oli 1982 ja toteuttajia yli satahenkinen työntekijöiden ja seurakuntalaisten joukko.

Tapahtuman merkittävydestä seurakunnassamme mainittakoon eräs yksityiskohta, joka liittyy viimeisimpään Vammalan seurakuntatalon remonttiin: molempiin kerroksiin asetettiin kattoon satoja metrejä kiskoja, joihin vaelluksessa tarvittavat kankaat on vaivatonta ripustaa. Kangasta on käytössä noin 600 metriä. Via Dolorosa on kaikkia aisteja puhutteleva ja viitteellisyydessään myös perheen pienimmille sopiva matka Vapahtajamme ja opetuslasten jalanjäljissä kohti tyhjän haudan luona kuuluttavaa ilosanomaa: ”Kuolema ja kaikki tuhovoimat on voitettu!”

JOUNI PIHLAJAMAA